

være forkeert, om Valgbesthyrelserne kunde dannes af Medlemmer udenfor Amtsraadene, idet det dog er pønsynligt, at hvis en Valgbesthyrelse overhovedet skulde kunne besyngtes ikke at ville være fuldstændigt upartist, vilde det netop kunne ventes at vise sig i det Tilfælde, at det var fratrædende Medlemmer af Amtsraadet, der selv bleve Medlemmer af Valgbesthyrelsen. Jeg finder imidlertid ikke, at Spørgsmaalet i og for sig er af stor Betydning; jeg troer, at man saa at sige altid har valgt Medlemmer af Amtsraadene selv til Medlemmer af Valgbesthyrelserne, men jeg vil nødigt erkjende Nødvendigheden af en saadan Bestemmelse som den foreslaaede, saaledes som den erede Ordsfører for Forslagsstillerne (Brinck-Seidelin) syntes mig at ville hævde. — Det Endringsforslag, der af det erede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) er stillet under Nr. 25 til § 44, synes jo at være aldeles overeensstemmende med det Endringsforslag til § 14, som blev vedtaget ifor-gaars, og som gif ud paa at give Formanden i Sogneraadet en afgjørende Stemme, naar Stemmerne stode lige ogsaa den anden Gang, da en Sag kom for. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at det her er en født Formand, hvis Stemme man vil give denne Vægt. Naar man feer hen til, med hvilken Omhu man har søgt at bringe Ligevægt tilstede imellem de forskjellige communale Repræsentationer, saa forekommer det mig, at man ikke vil kunne fastholde en Bestemmelse om, at en født Formand og Statsembedsmand faaer en saa afgjørende Indflydelse paa en Sags Afgjørelse. Jeg kan heller ikke erkjende, at der overhovedet er nogen Nødvendighed tilstede derfor, og der synes mig endmindre at kunne være Tale derom ved Sager, der henhøre under Amtsraadet end med Hensyn til de Sager, der høre under Sogneraadet. — Jeg har allerede ved denne Sags 1ste Behandling gjort opmærksom paa, at den Bestemmelse, der nu findes i § 45 om Besordringsgodtgjørelse for Reiser til Amtsraadene, er noget afvigende fra, hvad jeg oprindeligt havde foreslaaet, men at Bestemmelsen, som den nu findes, maa betragtes som et Compromis imellem de meget afvigende Ansuelser og Dnsker, der gjorde sig gjældende med Hensyn til dette Punkts Ordning. Jeg feer ikke,

at der er nogen Fare ved at opretholde den Bestemmelse, der nu findes i Lovforslaget, og kan derfor ikke ønske den Forandring vedtagen, som er foreslaaet til § 45. — I særdeles Meget af, hvad det erede 10de kongevalgte Medlem (Ulsing) yttrede i Anledning af § 46, maa jeg erklære mig fuldstændigt enig med ham; jeg skal dog imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være meget ubestemte Udtryk, som den erede Endringsforslagsstiller har valgt, naar han i sit Forslag under Nr. 27 siger, at Indenrigsministeren skal kunne bringe de Tvangsmidler, der efter Tilfældets Bestaffenhed maae ansees for nødvendige, i Anvendelse. Dette forekommer mig at være saa ubestemte Udtryk, at de give Ministeren en næsten discretionair Myndighed i paakommende Tilfælde, en Myndighed, som jeg ikke anseer for nødvendig, og som jeg heller ikke anseer for gennemførlig; — idet jeg bruger dette Udtryk, reserverer jeg mig udtrykkeligt imod, at jeg dermed skulde sige: „gennemførlig i Folkethinget“. (Krieger: Maa jeg bede om Ordet.) Hvad det erede kongevalgte Medlem (Ulsing) fremhævede om, at der ikke ved selve Lovforslaget er lagt tilstrækkelige Tvangsmidler i Regjeringens Haand ligeoverfor en gjenstridig Communalbesthyrelse, erkjender jeg for at være begrundet, men Spørgsmaalet bliver jo dog nærmest dette, om det er nødvendigt nu at vedtage Bestemmelser, der hjemlede den saadanne Tvangsmidler. Dersom jeg skulde have anseet det for nødvendigt nu at foreslaae saadanne Bestemmelser, vilde de nærmest være komne til at gaae ud paa, at Regjeringen skulde have Myndighed til at opløse en Communalbesthyrelse, som viste sig gjenstridig, og til, forsaavidt de nye Valg ikke gavede et andet Resultat, da at kunne suspendere den hele communale Virksomhed og selv administrere Communen. Dette forekommer mig egentligt at ville være det Correcteste og meest effective Tvangsmiddel imod en gjenstridig Commune, men Spørgsmaalet er jo, om der foreligger nogen Nødvendighed for at indsætte sige Bestemmelser i Lovforslaget, da der dog neppe kan paavises hidtil at være indtraadt Tilfælde, i hvilke det har vist sig nødvendigt, at en saadan Magt laa i Ministerens Haand.